

Onderstaande tekst dient louter ter informatie en is juridisch niet bindend. De EU-instellingen zijn niet aansprakelijk voor de inhoud. Alleen de besluiten die zijn gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie (te raadplegen in EUR-Lex) zijn authentiek. Deze officiële versies zijn rechtstreeks toegankelijk via de links in dit document

► **B****AANBEVELING (EU) 2020/912 VAN DE RAAD**

van 30 juni 2020

over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking

(PB L 208I van 1.7.2020, blz. 1)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
► <u>M1</u>	Aanbeveling (EU) 2020/1052 van de Raad van 16 juli 2020	L 230	26	17.7.2020
► <u>M2</u>	Aanbeveling (EU) 2020/1144 van de Raad van 30 juli 2020	L 248	26	31.7.2020
► <u>M3</u>	Aanbeveling (EU) 2020/1186 van de Raad van 7 augustus 2020	L 261	83	11.8.2020
► <u>M4</u>	Aanbeveling (EU) 2020/1551 van de Raad van 22 oktober 2020	L 354	19	26.10.2020
► <u>M5</u>	Aanbeveling (EU) 2020/2169 van de Raad van 17 december 2020	L 431	75	21.12.2020
► <u>M6</u>	Aanbeveling (EU) 2021/89 van de Raad van 28 januari 2021	L 33	1	29.1.2021
► <u>M7</u>	Aanbeveling (EU) 2021/132 van de Raad van 2 februari 2021	L 41	1	4.2.2021
► <u>M8</u>	Aanbeveling (EU) 2021/767 van de Raad van 6 mei 2021	L 165 I	66	11.5.2021
► <u>M9</u>	Aanbeveling (EU) 2021/816 van de Raad 20 mei 2021	L 182	1	21.5.2021

▼ B**AANBEVELING (EU) 2020/912 VAN DE RAAD****van 30 juni 2020****over de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU en de mogelijke opheffing van die beperking****▼ M8**

1. Vanaf 6 mei 2021 zouden de lidstaten voor de ingezetenen van de in bijlage I genoemde derde landen de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU op gecoördineerde wijze geleidelijk moeten opheffen.

▼ M7

Om te bepalen voor welke derde landen de huidige beperking van niet-essentiële reizen naar de EU zou moeten worden opgeheven, zou rekening moeten worden gehouden met de epidemiologische situatie in de respectieve derde landen en met de in deze aanbeveling vastgestelde aanvullende criteria.

▼ B

2. ► **M7** Wat de epidemiologische situatie betreft, zouden de volgende criteria moeten worden toegepast:

- het „totale aantal COVID-19-meldingen over een periode van 14 dagen”, d.w.z. het totale aantal nieuwe meldingen van COVID-19-gevallen per 100 000 inwoners in de voorgaande 14 dagen

- een stabiele of dalende trend van nieuwe gevallen in die periode ten opzichte van de voorgaande 14 dagen;

- het „aantal tests”, d.w.z. het aantal tests op COVID-19-besmettingen per 100 000 inwoners dat in de voorgaande zeven dagen is uitgevoerd;

- het „percentage positieve tests”, d.w.z. het percentage tests op COVID-19-besmettingen dat in de voorgaande zeven dagen positief was;

▼ M9

- de aard van het in een land aanwezige virus, met name of er belangwekkende of zorgwekkende varianten van het virus zijn gevonden. Belangwekkende varianten en zorgwekkende varianten worden door het Europees Centrum voor ziektepreventie en bestrijding (ECDC) als zodanig beoordeeld op grond van essentiële kenmerken van het virus, zoals de overdracht, de ernst en het vermogen om aan de immunrespons te ontsnappen.

▼ B

Om in bijlage I te worden opgenomen, zouden derde landen de volgende drempels moeten halen: een totaal aantal COVID-19-meldingen over een periode van 14 dagen dat niet hoger is dan ► **M9** 75 ◀, een aantal tests van meer dan 300 en een percentage positieve tests dat niet hoger is dan 4 %. Daarnaast kan rekening worden gehouden met de algehele respons op COVID-19, meer

▼ B

bepaald met beschikbare informatie over aspecten als surveillance, contactonderzoek, inperking, behandeling en rapportering, en met de betrouwbaarheid van de beschikbare informatie en gegevensbronnen en, zo nodig, de totale gemiddelde score voor alle dimensies van de Internationale Gezondheidsregeling. ◀

▼ M9

De gegevens over het „percentage tests”, het „percentage positieve tests” en „belangwekkende varianten en zorgwekkende varianten” moeten door het Europees Centrum voor ziektepreventie en -bestrijding (ECDC) worden verstrekt op basis van informatie die aan het ECDC ter beschikking is gesteld. Deze gegevens kunnen worden aangevuld met door EU-delegaties, de WHO of andere centra voor ziektebestrijding verstrekte informatie, wanneer die beschikbaar is, mede op basis van de checklist in de bijlage bij de mededeling van 11 juni 2020.

Naast de in punt 2, eerste alinea, bedoelde informatie moet het ECDC een kaart publiceren en regelmatig bijwerken met een overzicht van de situatie met betrekking tot zorgwekkende varianten en belangwekkende varianten in derde landen.

▼ B

3. Om te bepalen of de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU van toepassing is op een onderdaan van een derde land, zou de doorslaggevende factor niet de nationaliteit van die persoon moeten zijn, maar diens verblijf in een derde land waarvoor de beperkingen op niet-essentiële reizen zijn opgeheven.
4. Om de twee weken zou de Raad de lijst van derde landen in bijlage I moeten evalueren — en eventueel actualiseren — na nauw overleg met de Commissie en de ter zake bevoegde EU-agentschappen en -diensten in aansluiting op een algehele beoordeling op basis van de in punt 2 bedoelde methodiek, criteria en informatie.

▼ M7

De reisbeperkingen voor een bepaald derde land dat reeds in bijlage I wordt genoemd, kunnen geheel of gedeeltelijk worden opgeheven of opnieuw worden ingesteld naar aanleiding van wijzigingen in bepaalde van de hierboven genoemde voorwaarden en bijgevolg in de beoordeling van de epidemiologische situatie.

Indien de epidemiologische situatie snel verslechtert en met name indien er een hoge incidentie van zorgwekkende varianten van het virus wordt aangetroffen, kunnen reisbeperkingen snel opnieuw worden ingesteld voor niet-essentiële reizen voor derde landen die al in bijlage I zijn opgenomen.

▼ M7

Om de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU op te heffen voor de in bijlage I genoemde derde landen, zouden lidstaten per geval rekening moeten houden met aan het EU+-gebied toegekende wederkerigheid.

5. De lidstaten zouden niet-essentiële reizen uit het EU+-gebied naar andere dan de in bijlage I genoemde landen sterk moeten ontmoedigen.

- **M7** 6. ◀ Indien er voor een derde land tijdelijke reisbeperkingen blijven gelden, zouden de volgende categorieën personen ongeacht het doel van de reis moeten worden vrijgesteld van de reisbeperking:

▼ B

- a) burgers van de Unie in de zin van artikel 20, lid 1, VWEU en onderdanen van derde landen die op grond van overeenkomsten tussen de Unie en haar lidstaten, enerzijds, en die derde landen, anderzijds, rechten van vrij verkeer genieten die gelijkwaardig zijn aan die van de burgers van de Unie, alsook hun respectieve familieleden ⁽¹⁾;
- b) onderdanen van derde landen die langdurig ingezetene zijn op grond van de richtlijn langdurig ingezetenen ⁽²⁾ en personen die hun verblijfsrecht aan andere EU-richtlijnen of aan het nationale recht ontleen of over een nationaal visum voor verblijf van langere duur beschikken, alsook hun respectieve gezinsleden.

▼ M9

Daarnaast zouden essentiële reizen moeten worden toegestaan voor de in bijlage II genoemde specifieke categorieën reizigers met een essentiële functie of behoefte.

▼ M7

Indien de epidemiologische situatie snel verslechtert en met name indien er een hoge incidentie van zorgwekkende varianten van het virus wordt aangetroffen, kunnen lidstaten tijdelijk de categorieën reizigers in bijlage II beperken. Reizen die om dwingende redenen gerechtvaardigd zijn, moeten mogelijk blijven.

⁽¹⁾ Zoals gedefinieerd in de artikelen 2 en 3 van Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB L 158 van 30.4.2004, blz. 77).

⁽²⁾ Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezeten onderdanen van derde landen (PB L 16 van 23.1.2004, blz. 44).

▼ M9▼ M7

De Raad kan op basis van een voorstel van de Commissie de lijst van specifieke categorieën reizigers met een essentiële functie of behoefte in bijlage II herzien, op basis van sociale en economische overwegingen en de algehele beoordeling van de evolutie van de epidemiologische situatie op basis van de hierboven bedoelde methodiek, criteria en informatie.

▼ M9

6 bis.

Onverminderd het bepaalde in punt 6 bis en 6 ter, moeten de lidstaten, wanneer zij het bewijs van vaccinatie aanvaarden om af te zien van reisbeperkingen om de verspreiding van COVID-19 te beperken, in beginsel de tijdelijke beperking op niet-essentiële reizen naar de EU opheffen met betrekking tot reizigers uit derde landen die uiterlijk 14 dagen voor binnenkomst in het EU+-gebied de laatste aanbevolen dosis hebben ontvangen van een krachtens Verordening (EG) nr. 726/2004 in de EU toegelaten COVID-19-vaccin.

De lidstaten kunnen ook de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU opheffen voor dergelijke reizigers die de laatste aanbevolen dosis hebben ontvangen van een van de COVID-19-vaccins waarvoor uiterlijk 14 dagen voor binnenkomst in het EU+-gebied de WHO-procedure voor Emergency Use Listing voltooid is.

Reizigers die een niet-essentiële reis naar een lidstaat wensen te ondernemen, moeten in het bezit zijn van een geldig bewijs van COVID-19-vaccinatie. Lidstaten kunnen certificaten van derde landen aanvaarden die ten minste de minimale gegevens bevatten, zoals de identiteit van de persoon, het type vaccin en de datum van toediening van het vaccin overeenkomstig het nationale recht, waarbij zij rekening houden met de mogelijkheid om de authenticiteit, geldigheid en integriteit van het certificaat te verifiëren en na te gaan of het alle relevante gegevens bevat.

Wanneer lidstaten besluiten de beperkingen voor reizigers die in het bezit zijn van een geldig bewijs van een COVID-19-vaccinatie op te heffen, moeten de lidstaten per geval rekening houden met de wederkerigheid die aan het EU+-gebied wordt toegekend.

▼ B

► M7 7. ◀ ► M9 Onverminderd het bepaalde in punt 6 bis ◀
 ► M7 De lidstaten zouden moeten eisen dat personen die op grond van een essentiële of niet-essentiële reden, functie of behoefte reizen, met uitzondering van werknemers in de vervoerssector en grensarbeiders, negatief

▼B

hebben getest op COVID-19 op basis van een polymerasekettingreactie(PCR)-test die ten vroegste 72 uur voor vertrek wordt verricht, en het passende bewijs van een dergelijk testresultaat in de door de autoriteiten voorgeschreven vorm indienen.

Indien een test bij vertrek niet mogelijk is, zouden de in punt 6, punten a) en b), bedoelde personen de mogelijkheid moeten hebben om de test na aankomst te ondergaan, overeenkomstig de nationale procedures. Dit doet geen afbreuk aan een eventuele verplichting om na aankomst aanvullende maatregelen, met inbegrip van quarantaine, te ondergaan.

Daarnaast kunnen de lidstaten zelfisolatie, quarantaine en contactonderzoek opleggen voor een periode van maximaal 14 dagen, alsmede – indien nodig – aanvullende COVID-19-tests gedurende dezelfde periode, op voorwaarde dat zij hun eigen onderdanen dezelfde voorwaarden opleggen wanneer zij vanuit hetzelfde derde land reizen. Voor reizigers die aankomen uit een derde land waar een zorgwekkende variant van het virus is aangetroffen, zouden de lidstaten dergelijke voorwaarden moeten opleggen, en met name quarantaine bij aankomst en aanvullende tests bij of na aankomst. ◀

▼M9

7 bis.

Where the epidemiological situation of a third country or region worsens quickly and, in particular where a variant of concern or of interest has been detected, Member States should, exceptionally, adopt an urgent, temporary restriction on all travel into the EU for third country nationals with residence in that third country. This travel restriction should not apply to persons referred to in point 6 (a) and (b) and to travellers listed in point i. and points iv. to ix. of Annex II. These travellers should nevertheless be subject to appropriate and regular testing, including prior to departure as provided in point 7, and undergo self-isolation/quarantine even if they have received the last recommended dose of one of the COVID-19 vaccines authorised in the EU pursuant to Regulation (EC) No 726/2004 or of one of the COVID-19 vaccines having completed the WHO Emergency Use Listing process at the latest 14 days before entering the EU+ area.

When a Member State applies such restrictions, the Member States meeting within the Council structures and in close cooperation with the Commission should urgently review the situation in a coordinated manner. Such restrictions should be reviewed at least every two weeks, taking into account the evolution of the epidemiological situation.

▼ M9

- 7 ter. Met betrekking tot reizen in verband met een essentiële functie of behoefte zoals bedoeld in bijlage II:
- kunnen de lidstaten op gecoördineerde wijze besluiten af te zien van sommige of alle bovengenoemde maatregelen in de gevallen waarin een dergelijke maatregel het eigenlijke doel van de reis zou belemmeren;
 - zouden de lidstaten voor werknemers in de vervoerssector, zeevarenden en grensarbeiders niet meer dan een negatieve antigeensneltest bij aankomst mogen eisen om het EU+-gebied binnen te komen. In het specifieke geval van werknemers in de vervoerssector komend uit een land waar een hoge incidentie van zorgwekkende varianten van het virus is geconstateerd, kunnen de lidstaten vóór het vertrek een negatieve antigeensneltest eisen;
 - zou vliegend personeel moeten worden vrijgesteld van tests indien hun verblijf in een derde land minder dan twaalf uur bedroeg, tenzij zij aankomen uit een derde land waar een zorgwekkende variant is vastgesteld, in welk geval zij aan evenredige tests zouden moeten worden onderworpen.
- Dit doet geen afbreuk aan algemene volksgezondheidsvoorschriften die door de lidstaten kunnen worden opgelegd, zoals fysieke afstand bewaren en de verplichting om een mondkapje te dragen.

▼ M7

8. De lidstaten zouden een traceringsformulier voor passagiers (Passenger Locator Form - PLF) moeten opstellen en van personen die de EU binnenkomen moeten eisen dat zij een PLF indienen, in overeenstemming met de toepasselijke vereisten inzake gegevensbescherming. Er is momenteel een gemeenschappelijk traceringsformulier voor passagiers in voorbereiding voor eventueel gebruik door de lidstaten. Voor zover mogelijk zou een digitale optie voor passagierstraceringsinformatie moeten worden gebruikt, om de verwerking ervan te vereenvoudigen en het contactonderzoek te bespoedigen, waarbij gelijke toegang voor alle onderdanen van derde landen wordt gewaarborgd.

▼ B

- ▶ **M7** 9. ◀ Een lidstaat zou niet mogen besluiten de beperking van niet-essentiële reizen naar de EU voor een bepaald derde land op te heffen voordat conform deze aanbeveling overleg is gepleegd over het opheffen van de beperking.
- ▶ **M7** 10. ◀ Ingezetenen van Andorra, Monaco, San Marino en Vaticaanstad/de Heilige Stoel zouden in het kader van deze aanbeveling als ingezetenen van de EU moeten worden beschouwd.
- ▶ **M7** 11. ◀ Alle lidstaten zouden deze aanbeveling aan alle buitengrenzen moeten uitvoeren.

▼M8*BIJLAGE I*

Derde landen en speciale administratieve regio's waarvan de ingezetenen niet zouden mogen vallen onder de tijdelijke beperking van niet-essentiële reizen naar de EU aan de buitengrenzen:

I. STATEN

1. AUSTRALIË
2. ISRAËL
3. NIEUW-ZEELAND
4. RWANDA
5. SINGAPORE
6. ZUID-KOREA
7. THAÏLAND
8. CHINA (*)

II. SPECIALE ADMINISTRATIEVE REGIO'S VAN DE VOLKSREPUBLICK CHINA

Speciale Administratieve Regio Hongkong (*)

Speciale Administratieve Regio Macau (*)

(*) onder voorbehoud van bevestiging van wederkerigheid.

▼B*BIJLAGE II*

Specifieke categorieën reizigers met een essentiële functie of behoefte:

- i. zorgpersoneel, onderzoekers op het gebied van gezondheid en beroepskrachten uit de ouderenzorg;
- ii. grensarbeiders;
- iii. seizoenarbeiders in de landbouw;
- iv. vervoerspersoneel;
- v. diplomaten, personeel van internationale organisaties en door internationale organisaties uitgenodigde personen wier fysieke aanwezigheid vereist is voor de goede werking van deze organisaties, militair personeel en humanitaire hulpverleners en civielebeschermingspersoneel bij het uitoefenen van hun functie;
- vi. passagiers op doorreis;
- vii. passagiers die om dwingende gezinsredenen reizen;
- viii. zeevarenden;
- ix. personen die internationale bescherming behoeven of om andere humanitaire redenen reizen;
- x. onderdanen van derde landen die reizen voor studiedoeleinden;
- xi. hoogopgeleide werknemers uit derde landen, indien hun indienstneming vanuit economisch oogpunt noodzakelijk is en het werk niet kan worden uitgesteld of in het buitenland kan worden uitgevoerd.